

лко и тосъ часъ са изгуби, и когато Лидонъ гледаше къмъ нея,
чу са пакъ тържественныйтъ и остъръ гласъ женскій, на най мла-
дата отъ другытъ ѝ другаркы ; тя бѣше извѣстната лудичка която
пѣше обычната си пѣсень.

Напредъ борцы юнацы,
Напредъ, напредъ съ маждрацы
Съ гърды срѣщо гърды.
Каква голѣма радость . . .
Народътъ пленъ съ драгость
На зрѣлище вървы.

